
fusies. Rond 1960 was de dynamiek van het ‘Groote Missieuur’ echt voorbij.

Het bronnenmateriaal

Het ING-repertorium voor zendings- en missiegeschiedenis beperkt zich, zoals gezegd, uitdrukkelijk tot het bronnenmateriaal *buiten* de archieven van (semi-)overheden. Hoewel zich in de koloniale archieven grote hoeveelheden interessante informatie over missie en zending in de Nederlandse koloniën bevinden, is de omvang van de missie- en zendingsorganisatie en de daaruit voortgekomen archieffondsen op zichzelf al groot genoeg. Een realistische schatting van de totale omvang van het potentieel te ontsluiten materiaal valt overigens pas te maken aan de hand van de resultaten van de eerste fase van het project, die voorziet in een globale inventarisatie.

De *protestantse zending* was verdeeld over verschillende kerkgenootschappen, maar kende ook brede samenwerkingsverbanden. Per kerkgenootschap kan de organisatie van de zendingsactiviteiten van structuur verschillen, en daarmee ook de aard en structuur van de archiefbronnen. Doordat de organisatie soms op een regionaal of zelf lokaal niveau plaatsvond (het systeem van de ‘zendende kerken’), kunnen de fondsen sterk verspreid zijn. Van belang zijn bovendien niet aan een kerkgenootschap gebonden instellingen als het Nederlandsch Bijbelgenootschap en (buiten Nederland) de hoofdvestigingen van internationale instellingen, zoals die van de Wereldraad van Kerken (Genève), de London Missionary Society/Council for World Missions (Londen) en de Bible Society (Cambridge). In totaal werden bij een bestandsopname in de jaren 1990 in het kader van het project ‘Zendingsorganisaties en hun archieven in Nederland, 1793-heden’ van de ‘Werkgroep voor de Geschiedenis van de Nederlandse Zending en Overzeese Kerken’ ca. 750 Nederlandse instellingen, verenigingen en personen geïdentificeerd. Voor de periode tot 1960 blijven er daarvan in elk geval enkele honderden over. Het archiefmateriaal betreffende de protestantse zending is ten dele gedeponneerd in openbare archiefdepots. Een concentratiepunt is het Het Utrechts Archief (HUA), waar bijvoorbeeld de archivalia berusten van de Nederlandse Zendingsraad met vele gedeponeerde fondsen, het Nederlandsch Zendelinggenootschap, de Zendingsdeputaten van de Gereformeerde Kerken in Nederland, de zendingsfondsen van de Evangelische Broedergemeente (Suriname) en het Nederlands Bijbelgenootschap. Alleen hier al gaat het om enkele honderden meters. Ook zijn fondsen van instellingen en personen te vinden in de twee documentatiecentra verbonden aan de Vrije Universi-